

**POBUDA
ZA ZAČETEK POSTOPKA
ZA OCENO USTAVNOSTI OZIROMA ZAKONITOSTI**

Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij

in

Zakona o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih oseb v lasti Slovenske razvojne družbe

1. PREDLAGATELJ: Skupina državljanov

2. POOBLAŠČENEC; Zastopnik za prevzem pisanj: Rastko Plohl, Lovska ulica 31, Dravski Dvor, 2204 Miklavž na Dravskem polju

3. NAVEDBA ZAKONSKEGA PREDPISA V NESKLADJU Z USTAVO:

- **ZAKON O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU PODJETIJ**, Ur. l. RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94 in 1/96

a. **UREDBA o pripravi programa preoblikovanja in o izvedbi posameznih načinov lastninskega preoblikovanja podjetij**, Ur. l. RS, št. 13/1993

b. **UREDBA o izdaji, razdelitvi in uporabi lastniških certifikatov**, Ur. l. RS, št. 40/1993

- **ZAKON O ZAKLJUČKU LASTNINJENJA IN PRIVATIZACIJI PRAVNIH OSEB V LASTI SLOVENSKE RAZVOJNE DRUŽBE**, Ur. l. RS, št. 30/1998

in posledično

- **ZAKON O AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PRESTRUKTURIRANJE IN PRIVATIZACIJO**, Ur. l. RS, št. 7/1993

- **ZAKON O SLOVENSKI RAZVOJNI DRUŽBI IN PROGRAMU PRESTRUKTURIRANJA PODJETIJ**, Ur. l. RS, št. 39/1997 in 68/1997

- **ZAKON O PRENOSU POOBLASTIL, PRAVIC IN OBVEZNOSTI SLOVENSKE RAZVOJNE DRUŽBE IN O PRENEHANJU AGENCIJE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PRESTRUKTURIRANJE IN PRIVATIZACIJO**, Ur. l. RS, št. 50/2004

- Glasovanje Državnega zbora RS na 39. seji z dne 21.06.2013 o sprejetju **Predloga sklepa o soglasju k odtujitvi naložb Republike Slovenije, Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d. d., Slovenske odškodninske družbe, d.**

d., Modre zavarovalnice, d. d., DSU, družbe za svetovanje in upravljanje, d. o. o., in Posebne družbe za podjetniško svetovanje, d. d.

- **Socialni sporazum 2015/2016** v poglavju II. CILJI IN UKREPI PO PODROČJIH; 3. odstavek, str. 3 in 3. odstavek str. 4.
- **O D L O K** o strategiji upravljanja kapitalskih naložb države, Ur. l. RS, št. 53/2015 z dne 17. 7. 2015, poglavje 3.3, Povečanje učinkovitosti razpolaganja z naložbami

4. DOLOČBE USTAVE REPUBLIKE SLOVENIJE IN DRUGIH MEDNARODNIH RATIFICIRANIH POGODB IN DOGOVOROV, KI SO KRŠENI IN RAZLOGI ZA IZPODBIJANJE:

I. Družbena ali skupna lastnina kot mednarodno priznana oblika lastnine

Republika Slovenija - RS je pravna naslednica Socialistične Republike Slovenije - SRS, ki je bila v sklopu Socialistične Federativne Republike Jugoslavije – SFRJ.

Lastninski in gospodarski ustavni red SFRJ in SRS sta bila vsebinsko enaka. Razlika je le v različnem oštevilčevanju istih členov in strani (Ustava SFRJ, Ur.l. št. SFRJ 9/1974 in Ustava SRS Ur.l. SRS, št. 6/1974). Ustavni red temelji predvsem na družbeni lastnini kot nerazdelni obliki skupne zasebne lastnine; 12. člen, 14. člen, 15. člen in 16. člen in na osebni zasebni lastnini kot razdelni obliki s pravico dedovanja, prodaje ali darovanja, kar je razvidno iz razlage v poglavju UVODNI DEL - TEMELJNA NAČELA III - TN.

Ustava-i govorita o družbeni lastnini, ki deluje v duhu zakonitostih tržnega gospodarstva; 19. člen in 20. člen, svobodne pobude v TN II str. 12 drugi pododstavek in DRUGI DEL – DRUŽBENA UREDITEV, I. poglavje DRUŽBENO EKONOMSKA UREDITEV 12. člen in svobodne menjave dela 18. člen. Navedena dejstva so natančneje opredeljena še v drugih členih od 12. člena do 52. člena Ustave SRS 1974.

Med svobodne gospodarske pobude ter naložbe je Ustava SRS 1974 dovoljevala naložbe tujih in domačih pravnih oseb.

Tako 29. člen govori: Organizacija združenega dela lahko pri svojem poslovanju uporablja sredstva tujih oseb pod pogoji in v mejah, ki jih določa zvezni zakon.

30. člen pa govori: Za razširitev materialne osnove dela lahko organizacije združenega dela zbirajo denarna sredstva občanov in jim poleg vračila teh sredstev zagotovijo za vložena sredstva še obresti ali druge na podlagi zakona določene ugodnosti.

USTAVNI AMANDMAJI K USTAVI SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE - UA SRS Ur. l. SRS št. 32/1989 načela tržnega gospodarstva na osnovi družbene lastnine in drugih oblik lastništva še natančneje opredeljujejo.

AMANDMA XIII govori:

1. Družbeno ekonomska ureditev v Socialistični Republiki Sloveniji temelji na enakopravnosti opravljanja dejavnosti s sredstvi družbene, zasebne in zadružne lastnine ali s sredstvi različnih lastninskih oblik.

2. Delo delavcev in sredstva, vložena v gospodarsko in drugo dejavnost, so podlaga upravljanju in prilaščanju rezultatov dela.
8. Podjetja in drugi gospodarski subjekti so ne glede na lastnino na trgu enakopravni in samostojni ter poslujejo v pogojih tržnega vrednotenja vseh dejavnikov proizvodnje in poslovanja. Njihova enakopravnost ...
11. Na podlagi sredstev in dela vložena v podjetje oziroma drugo organizacijo, imajo vlagatelji pravico do udeležbe pri upravljanju in pri dohodku oziroma dobičku sorazmerno z vloženi sredstvi in delom. Enake pravice imajo ustanovitelji novih podjetij oziroma drugih organizacij.
12. Podjetja, druge organizacije ter druge pravne osebe lahko v skladu z zakonom zbirajo denarna in druga sredstva občanov, za kar jim lahko izdajo delnice, obveznice ali druge vrednostne papirje. Občani na tej podlagi pridobijo določene pravice in ugodnosti v skladu z zakonom.

AMANDMA XIV govori:

1. Ustanavljanje, organiziranje in povezovanje podjetij, drugih organizacij ter drugih subjektov za opravljanje gospodarskih in družbenih dejavnosti je pod pogoji, določenimi z zakonom svobodno.

AMANDMA XXII govori:

1. Delovni ljudje in občani svobodno združujejo v skladu z zakonom svoje delo in sredstva oziroma samo delo ali samo sredstva v kmetijske, gozdarske, obrtne in druge zadrage ali druge oblike združevanja.

AMANDMA XXVII govori:

1. Občanom je zajamčena lastninska pravica na stanovanjskih hišah in stanovanjih, poslovnih stavbah, poslovnih prostorih in drugih delovnih sredstvih. Lastnik lahko ...
2. Kmetom je zajamčena lastninska pravica na kmetijskem obdelovalnem zemljišču, ki meri največ 30 hektarov na kmečko gospodarstvo.

AMANDMA XXXIV govori:

1. Delavci in vlagatelji sredstev upravljajo podjetje oziroma drugo organizacijo na podlagi dela in v skladu z zakonom.

Ob osamosvojitvi Republike Slovenije in sprejemu njene nove ustave Ur.l. RS, št. 33/1991 je bila družbena lastnina še naprej ustavno priznana v 33. členu Ustave RS in razumljena kot zasebna in ne odtujiva lastnina družbe. Tako je kot taka ohranila vsa svoja svojstva iz Ustave SRS 1974:

- TEMELJNA NAČELA II, drugi odstavek str. 12

- I. poglavje DRUŽBENO EKONOMSKA UREDITEV 12. člen in 14. člen.

- TEMELJNA NAČELA III str. 13 odstavek 3:

Izhajajoč iz tega, da nihče nima lastninske pravice na družbenih produkcijskih sredstvih, si ne more nihče - ne družbeno politična skupnost, ne organizacija združenega dela, ne skupina občanov, ne posameznik - na nikakršni lastninsko pravni podlagi prilaščati proizvoda družbenega dela, niti ne more upravljati družbenih produkcijskih in delovnih sredstev in ne

razpolagati z njimi in tudi ne samovoljno določati pogojev za delitev.

Enako govori prvi in drugi odstavek 14. člena:

Produksijska sredstva in druga sredstva združenega dela, proizvodi združenega dela in z združenim delom doseženi dohodek, sredstva za zadovoljevanje skupnih in splošnih družbenih potreb, naravna bogastva in dobrine v splošni rabi so družbena lastnina.

Nihče ne more pridobiti lastninske pravice na družbenih sredstvih, ki so pogoj za delo v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela ali materialna osnova za uresničevanje funkcij samoupravnih interesnih skupnosti ali drugih samoupravnih organizacij in skupnosti in družbenopolitičnih skupnosti.

To dejstvo družbene ureditve kljub novi Ustavi RS 1991 o priznavanju družbene lastnine potrjuje USTAVNI ZAKON ZA IZVEDBO TEMELJNE USTAVNE LISTINE O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE, Ur. l. RS, št. 1/1991, ki govori v 4. členu:

Do izdaje ustreznih predpisov Republike Slovenije se v Republiki Sloveniji smiselno uporabljajo kot republiški predpisi tisti zvezni predpisi, ki so veljali v Republiki Sloveniji ob uveljavitvi tega zakona, kolikor ne nasprotujejo pravnemu redu Republike Slovenije in kolikor ni s tem zakonom drugače določeno.

Pristojnosti, ki so jih imeli po predpisih iz prejšnjega odstavka organi in organizacije SFRJ, preidejo v skladu s tem zakonom na organe in organizacije Republike Slovenije. Če takega organa oziroma organizacije ni Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije določi začasno pristojni organ oziroma organizacijo.

Uporaba zveznih predpisov do sprejema lastnih predpisov pritrjuje dejstvu, da je na področju RS do sprejema lastnih predpisov veljala zvezna zakonodaja, ki je temeljila na ustavah SFRJ 1974 in SRS 1974/ UA 1989 in se tako pomen družbene lastnine ni spreminjal.

Iz tega dejstva izhaja, da niti novi republiški zakoni ne morejo spremeniti lastništva ali pomena družbene lastnine, ampak se to lahko naredi samo preko spremembe ustavnega reda.

Družbena lastnina, kot skupno zasebno premoženje celotne družbe je zagotovljeno in varovano tudi z mednarodnima dogovoroma;

Splošno deklaracijo človekovih pravic, ki jo je sprejela generalna skupščina OZN, 10. decembra 1948, ki govori v prvem stavku 17. člena:

Vsakdo ima pravico do premoženja, tako sam, kakor tudi skupno z drugimi.

Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin Rim, 4.XI.1950 z Dodatnim protokolom h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin Pariz, 20.III.1952, ki govori:

1. ČLEN

Varstvo premoženja

Vsaka fizična ali pravna oseba ima pravico do mirnega uživanja svojega premoženja. Nikomur ne sme biti premoženje odvzeto razen, če je to v javnem interesu, v skladu s pogoji, ki jih določa zakon ter ob spoštovanju splošnih načel mednarodnega prava.

Prav tako evropska civilizacija od staro rimske države dalje obravnava lastninsko pravico kot nerazdelno skupnost pravic na stvari ali na pravici in sicer kot **ius utendi et fruendi** oziroma kot pravico do uporabe in kot **ius possidendi** – oziroma kot pravico do upravljanja in kot **ius disponendi** – oziroma kot pravico do razpolaganja ter kot **ius prohibendi** oziroma kot pravica lastnika, da vsakega drugega od prej naštetih pravic na stvari ali na pravici izključi.

Navedeni pravni red Ustave SRS 1974, UA RS 1989 in Ustave RS 1991 ter dve mednarodni pogodbi Splošna deklaracija človekovih pravic, OZN 1948 in Konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Rim 1950 z Dodatnim protokolom, Paris 1952 štejejo lastnino oziroma premoženje enako ali je to zasebna lastnina kot skupna lastnina oziroma družbena lastnina ali osebna zasebna lastnina med najpomembnejše človekove pravice veljavne v svetu.

II. Odvzem in preoblikovanje družbene lastnine je protiustavno in v nasprotju z mednarodnimi pogodbami

Družbena ali skupna lastnina je nerazdelna oblika lastnine - premoženja celotne družbe, oziroma skupnosti, to je znanih lastnikov. Vsak član te družbene skupnosti oziroma vsak posameznik je lastnik enakega nedefiniranega deleža ali vrednosti in tako preko deleža so lastnik celote, za razliko od osebne zasebne to je razdelne - razdeljene oblike lastnine - premoženja na določenega posameznika in katera je natančno določena v obsegu in vrednosti.

Družbena ali skupna lastnina je enaka pridobljeni lastnini oziroma premoženju zakoncev v zakonski zvezi pripadajoča vsakemu zakoncu v enakem deležu ali vrednosti v nerazdelni obliki. V primeru razpada zakonske zveze se tako pridobljena lastnina razdeli na oba v določenem obsegu in vrednosti.

Republika Slovenija v obdobju 1990/91 ni razpadla. Naša skupnost in državljani se nismo razšli med seboj, v okoliščinah nujnih in brezizhodnih pogojev enostranske razlastitve in razdelitve oziroma preoblikovanje družbene lastnine v osebno zasebno ali v državno lastnino. Tudi plebiscitno vprašanje o osamosvojitvi tega vprašanja ni vsebovalo. Z osamosvojitvijo na osnovi enostranskega izstopa države Republike Slovenije (Glej: 1. člen, Ustava SRS 1974) iz SFRJ smo se razšli na osnovi samoodločbe le s SFRJ (Glej: prvi odstavek TEMELJNA NAČELA I, Ustava SFRJ 1974), ki je bila zveza držav, oziroma zvezna država. Premožensko stanje skupne lastnine smo med ostalim naknadno le uredili in to tudi z Zakonom o ratifikaciji Sporazuma o vprašanih nasledstva, Ur. l. RS, št. 71/2002. Ob in po osamosvojitvi državljani nismo imeli možnosti izreči svoje volje o eni od temeljnih človekovih pravic, to je o svoji lastnini, kot tudi nismo dali na ustaven način nikakršnega soglasja za odvzem in preoblikovanje družbene lastnine iz nerazdelne v razdelno obliko to je osebno zasebno ali državno lastnino. Tako Vlada RS in DZ RS nimata nikakršnega pravno veljavnega dokazila, da smo se kakorkoli odpovedali družbeni lastnini na ustavni ali mednarodno pravni ravni. Zakon o lastninskem preoblikovanju podjetij, Ur. l. RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94, 1/96 in 30/98 in Zakon o zaključku lastninjenja in privatizaciji pravnih

oseb v lasti Slovenske razvojne družbe, Ur. l. RS, št. 30/1998 in drugi po njiju posledično sprejeti lastninski predpisi, so tako posegli v obstoječe domače in mednarodno varovano lastništvo družbene lastnine z namenom, da jo samovoljno odvzamejo in preoblikujejo v drugo obliko lastnine in so to s sprejemom omogočili v nasprotju z voljo državljanov, Ustavo RS 1991, Splošno deklaracijo človekovih pravic, OZN 1948 in Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin; Rim 1950 in z njenim dodatnim Protokolom, Paris 1952. Za to svoje proti ustavno in proti mednarodno pravno dejanje nasilne in samovoljne razlastitve in preoblikovanje družbene lastnine v osebno zasebno in državno Vlada RS in DZ RS nimata nobenega opravičila, kaj šele pravne podlage.

Zakona pred in ob sprejetju nista imela ustreznega soglasja lastnikov in to:

- zaposlenih kot upravljalcev in lastnikov - solastnikov družbene lastnine
- in
- državljanov kot lastnikov – solastnikov družbene lastnine,

v ustrezni obliki zakonodajnega ali poizvedovalnega referendumu po 90. členu Ustave RS, ki bi ga Državni zbor Republike Slovenije - DZ RS na predlog Vlade RS moral izvesti pred ali po sprejemu obeh Zakonov in na katerega izhod bi bila Zakona vezana, oziroma bi se nanj sklicevala, kot na uradni pravno veljavni dogovor z lastniki o pravici odvzema lastnine in njenega preoblikovanja.

V primeru, da bi se državljanji izrekli proti odvzemu in lastniškemu preoblikovanju tako DZ RS ne bi mogel sprejeti obeh Zakonov na ustaven način, saj bi to bilo delovanje proti volji državljanov in proti ustavno in v nasprotju s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo RS.

Res je, da 90. člen Ustave RS govori, da DZ RS lahko o vprašanjih, ki se urejajo z zakonom razpiše referendum in, da se besedilo, da razumeti tudi tako, da Zakona nista potrebovala referendumске volje, vendar pa v tem primeru to ne more veljati, saj se gre za lastnino in lastninsko pravico in je družbena lastnina kot lastnina prevelikega javnega pomena za družbo, da bi zanjo veljal tako poenostavljen in eno stranski postopek kot ga je izvajal DZ RS. Hkrati jo ščitijo Ustava SRS 1974, Ustava RS 1991 in še navedeni mednarodni pogodbi, ker lastnina predstavlja eno od priznanih temeljnih človekovih pravic v svetu in, ki ne dovoljujeta samovoljnega odvzema lastnine, razen kadar gre za javno korist.

Vlada RS in DZ RS sta tako imela ustavno možnost po Ustavi RS pridobitev soglasja in izraz volje znanih lastnikov premoženja preko referendumu, pa očitno tega nista hotela izvesti. S samovoljnim ravnanjem s proti ustavno sprejetimi predpisi sta razlastila znane lastnike, to je zaposlene in državljanje v nasprotju z lastno Ustavo RS 1991, ki jo je sprejel na predlog Vlade RS sam DZ RS in sta tako povzročila protiustavno spremembo notranje družbene ureditve na področju lastnine in lastniških odnosov.

Splošna deklaracija človekovih pravic, OZN 1948 v drugem stavku 17. člena govori:

2. Nikomur ne sme biti premoženje samovoljno vzeto.

in v 30. členu govori:

Nobene določbe te Deklaracije se ne sme razlagati tako, kot da iz nje izhaja za državo, skupino ali posameznika kakršnakoli pravica do kakršnegakoli delovanja ali dejanja, ki bi hotelo uničiti v njej določene pravice in svoboščine.

Državni zbor RS je tako, ker ni izvedel referendumu za izkaz volje in pridobil soglasje znanih lastnikov o lastniški spremembi samovoljno odvzel znanim lastnikom obstoječo lastnino tako kot, da niso znani in v nasprotju z določilom:

- 17. člena, ki govori v 2. odstavku o prepovedi samovolje odvzema lastnine oziroma premoženja

in

- 30. členom, ki prepoveduje državi, skupini ali posamezniku uničiti v njej določene pravice in svoboščine.

V tem primeru so bile pravice in svoboščine iz 17. člena in 30. člena uničene s strani DZ RS.

Enako kot Splošna deklaracija človekovih pravic tudi Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic, Rim 1950 in njen Dodatni protokol, Pariz, 1952 govori:

1. ČLEN

Varstvo premoženja

Vsaka fizična ali pravna oseba ima pravico do mirnega uživanja svojega premoženja. Nikomur ne sme biti premoženje odvzeto razen, če je to v javnem interesu, v skladu s pogoji, ki jih določa zakon ter ob spoštovanju splošnih načel mednarodnega prava.

Tako Zakona kršita tudi določilo prvega odstavka 1. člena o varstvu premoženja, saj zakonodajalec ni imel izkazane volje lastnikov družbene lastnine oziroma premoženja, da dovolijo odvzem in preoblikovanje svoje lastnine oziroma premoženja torej odvzem družbenega premoženja ni izkazoval javnega interesa za razlastitev v skladu z 69. členom Ustave RS 1991 o razlastitvi v javno korist.

Neustavnost obeh Zakonov potrjuje tudi 8. člen Ustave RS 1991, ki govori:

Zakoni in drugi predpisi morajo biti v skladu s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Slovenijo. Ratificirane in objavljene mednarodne pogodbe se uporabljajo neposredno.

in drugi odstavek 153. člena Ustave RS 1991 o usklajenosti pravnih aktov, ki govori:

Zakoni morajo biti v skladu s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z veljavnimi mednarodnimi pogodbami, ki jih je ratificiral državni zbor, podzakonski predpisi in drugi splošni akti, pa tudi z drugimi ratificiranimi mednarodnimi pogodbami.

V primeru 153. člena veljajo tudi mednarodne pogodbe iz nasledstva Socialistične Republike Slovenije in njene pravne naslednice Republike Slovenije po SFRJ, ne samo pogodbe, ki bodo ponovno ali naknadno notificirane s strani DZ RS.

Slednje dokazuje 3. člen USTAVNEGA ZAKONA ZA IZVEDBO TEMELJNE USTAVNE LISTINE O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE, Ur. l. RS, št. 1/1991, ki govori:

Na ozemlju Republike Slovenije veljajo mednarodne pogodbe, ki jih je sklenila Jugoslavija in se nanašajo na Republiko Slovenijo.

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije v treh mesecih predloži Skupščini Republike Slovenije pregled mednarodnih pogodb, ki se nanašajo na Republiko Slovenijo, na podlagi katerega Skupščina Republike Slovenije sprejme akt o notifikaciji teh mednarodnih pogodb drugim pogodbenim strankam

Sprejeme se Deklaracijo o spoštovanju temeljnih konvencij Sveta Evrope ob kateri Skupščina Republika Slovenija izraža željo, da Republika Slovenija postane članica Sveta Evrope in ob enem izjavlja, da bo v svoji notranji ureditvi dosledno spoštovala standarde, ki jih opredeljujejo konvencije Sveta Evrope, Ur. l. RS, št. 45/1990.

III. Proti ustavno delovanje Vlade Republike Slovenije in Državnega zbora Republike Slovenije

Republika Slovenija je tako brez ustavno referendumskega in dokazljivega soglasja državljanov kot lastnikov in upravljalcev družbene lastnine to premoženje poddržavila na način, da so nad lastništvom, to je upravljanjem in prodajo tega premoženja imeli neposredno pravico le predstavniki oblasti. Če bi RS premoženje poddržavila v smislu njegovega varovanja in bi predpisi to poddržavljeno družbeno lastnino še obravnavali kot družbeno lastnino pod državnim varstvom, dokler se ne bi skupaj referendumsko odločili kako naprej, bi delovanje RS bilo še sprejemljivo in v okviru Ustave RS. Tako pa RS preko sprejetih predpisov in svojih organov poddržavljeno premoženje upravlja ter obravnava izključno kot svojo last, saj nastopajo kot edini lastnik, upravljalec in prodajalec tega premoženja in se tako postavljajo v položaj edinega navidezno zakonitega upravičenca, ki določa kako in kdo lahko postane nov lastnik tega premoženja ob popolni izključitvi pravih lastnikov to je nas državljanov, oziroma družbe. Take za izbrani krog oseb oblike prisvajanja in upravljanja lastnine pa Ustava RS ne pozna in ne dovoljuje.

Družbeno lastnino kot ustavno kategorijo zasebne lastnine po 33. členu Ustave RS dokazujejo tudi dejavnosti in listine npr.:

1. SKLEP o vplačilu dela sredstev solidarnosti na račun sredstev solidarnosti Republike Slovenije, Ur. l. RS, št. 10/1991,

ki dokazuje denarno prispevanje zaposlenih za skupno dobro države in državljanov,

2. SKLEP o razpisu referendumu za uvedbo krajevnega samoprispevka na območju Krajevne skupnosti Železne dveri, Ur. l. RS, št. 7/1993,

ki govori o samoprispevkih občanov v izgradnjo družbene lastnine po osamosvojitvi in sprejemu ZAKONA O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU PODJETIJ, Ur. l. RS, št. 55/92,

3. **U-I 133/93**, Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 51. člena in o ugotovitvi, da določbe 48. a, 48. b in 48. c člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij niso v neskladju z ustavo, Ur. l. RS, št. 32/1994,

ki dokazuje, da je Ustavno sodišče RS odločalo še v letu 1994 na osnovi zveznih predpisov in ustave 1974 SRS in SFRJ.

I. SPLOŠNE DOLOČBE

3. člen Ustave RS v drugem odstavku govori;

V Sloveniji ima oblast ljudstvo. Državljan in državljanke jo izvršujejo neposredno in z volitvami, po načeli delitve oblasti na zakonodajno, izvršilno in sodno.

II. ČLOVEKOVE PRAVICE IN TEMELJNE SVOBOŠČINE

14. člen (enakosti pred zakonom) govori:

V Sloveniji so vsakomur zagotovljene enake pravice in temeljne svoboščine, ne glede na narodnost, raso, spol, jezik, vero politično ali drugo prepričanje, gmotno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj, invalidnost² ali katerokoli drugo osebno okoliščino.

Tako, je iz 3. člena jasno razvidno da DZ RS nima pravice sprejemati navedenih Zakonov brez soglasja oziroma referendumске odločitve državljanov saj so le ti nosilci oblasti in iz 14. člena je razvidno, da DR RS nima pravice odrekatı temeljne svoboščine do lastnine in pravice odločanja o njej, še posebej tako, da enim omogoča pridobitev ne ustavne državne dejansko pa družbene lastnine, drugim pa ne na osnovi proti ustavnih predpisov Republike Slovenije, še najmanj pa tako, da jo je pred tem vsem državljanom odvzel, da jo je lahko nekomu dal ali prodal.

S temi postopki DZ RS in Vlada RS kršita lastna določila Ustave RS, kot se določeni državni uslužbenci kot državljani postavljajo v postopku privatizacije državnega premoženja nad druge državljane brez njihovega zakonito pridobljenega soglasja in odločajo o njihovem “nekdanjem” premoženju to je prodaji v nasprotju s 69. členom Ustave RS ne glede na to, da imajo poslanci kot izvoljeni predstavniki vsega ljudstva po Ustavi RS pravico odločati in sprejemati Predpise v imenu vseh državljanov, vendar ne tako, da bi bila pri tem kršena Ustava RS ali, da bi to počeli v nasprotju z voljo državljanov in volivcev po 3. členu Ustave RS ali se pri sprejemanju Predpisa sklicevali ali delovali na način kot, da volja je, je pa nimajo ustavno pravno dokazane, oziroma, da se sklicujejo na neko izmišljeno voljo, če jim to tako ustreza.

Po 69. členu Ustave RS država Republika Slovenija preko Vlade RS in DZ RS nima pravice razlaščati niti sama sebe, to je odprodajati državno lastnino v smislu “privatizacije”, saj se lahko samorazlašča po 69. členu le v imenu javnega interesa, ki pa v teh primerih ni, še manj, pa da je dokazan. Državna lastnina je skupna lastnina državljanov in ne Vlade RS in DZ RS, ki v različnih sestavah samo predstavljata Republiko Slovenijo in ki jo dejansko tvorijo in so njeni pravi in pravni lastniki državljani po 3. členu Ustave RS.

Sklep Vlade RS o odtujitvi naložb Republike Slovenije potrjen v DZ Republike Slovenije dne 21.06.2013 na 39. seji, ki se glasi; Predloga sklepa o soglasju k odtujitvi naložb Republike Slovenije, Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d. d., Slovenske odškodninske družbe, d. d., Modre zavarovalnice, d. d., DSU, družbe za svetovanje in upravljanje, d. o. o., in Posebne družbe za podjetniško svetovanje, d. d.

ODLOK o strategiji upravljanja kapitalskih naložb države, Ur. l. RS, št. 53/2015,
poglavje 3.3 *Povečanje učinkovitosti razpolaganja z naložbami*

(5) Prodaja kapitalskih naložb je tudi glavna priložnost, da Slovenija privabi tuje investitorje in generira gospodarsko rast. Izvajanje politike prodaje kapitalskih naložb države je zapleteno, zato je potreben učinkovit in dobro koordiniran pristop k oblikovanju njene strategije, ki v končni fazi utira pot do učinkovitih in uspešnih prodaj. Le-te praviloma povečujejo ekonomsko učinkovitost, zmanjšuje se vpetost države v gospodarstvo in pripomore k zmanjšanju zadolževanja javnega sektorja. Za državo je prodaja naložb ugodna, saj se med drugim reši bremena družb, ki poslujejo z izgubo. Lastništvo družb se tako prenese na širšo javnost, prav tako pa se lastniški deleži javnih družb prenesejo na zasebne fizične osebe ali zasebne družbe.

(6) Za razpolaganje s portfeljskimi naložbami se praviloma uporabljajo postopki prodaje, katerih cilje in metode opredeljuje ta strategija upravljanja. Cilj prodaje kapitalskih naložb je s proračunskega vidika zagotoviti likvidne prejemke, zato je pomembno doseči čim višjo kupnino. To je pomembno zlasti z vidika fiskalne konsolidacije Programa stabilnosti 2014, ki predvideva zmanjšanje zadolženosti države s pomočjo prihodkov iz prodaje kapitalskih naložb države. Uporaba kupnin kapitalskih naložb v lasti Republike Slovenije je tudi z zakonom, ki ureja javne finance, namenjena za odplačilo dolgov v računu financiranja. Skladno z ZSDH-1 se 10 % kupnin od prodaje kapitalskih naložb v lasti Republike Slovenije nameni za financiranje demografskega rezervnega sklada.

(7) Pri prodajah kapitalskih naložb države zaradi širših makroekonomskih interesov države, povezanih z gospodarskim razvojem, doseganje čim večje kupnine in s tem proračunskih prejemkov ne more biti edini ključni cilj prodaje. Pri prodaji kapitalskih naložb države je treba namreč zagotoviti doseganje makroekonomskih ciljev, zlasti doseganje trajne in stabilne rasti gospodarstva in zaposlenosti, izboljšanje kakovosti in zmogljivosti javnih storitev ter zagotovitev uspešnejšega in konkurenčnega gospodarskega sistema. V prodajnih postopkih je zato, upoštevajoč pravila o državnih pomočeh, treba zagotoviti družbam odgovorne lastnike, ki bodo lahko zagotavljali dolgoročen in uspešen razvoj družb.

(8) Skladno s Socialnim sporazumom za obdobje 2015–2016 mora SDH pri izvedbi prodajnih postopkov ob upoštevanju zavezujočih direktiv in pravil o dodeljevanju državnih pomoči vključiti pogoje za umik države iz lastništva – tako da se zagotovijo razvoj družbe, ohranitev delovnih mest, sedež družbe v Sloveniji, spoštovanje kolektivnih pogodb, standarda zaposlenih in slovenskega jezika – ter pravočasno vključiti predstavnike zaposlenih v te postopke.

(9) SDH mora pri razpolaganju s kapitalskimi naložbami države, zlasti pred začetkom prodajnih postopkov, proučiti interes, možnosti in pogoje za notranje lastništvo zaposlenih, še zlasti z vidika delavskega delničarstva ali delavskega združništva.

(10) Prodaja kapitalskih naložb mora biti izvedena na način, ki zagotavlja preglednost postopkov prodaje in enakopravno obravnavanje ponudnikov. Kadar je kapitalska naložba v lastništvu več oseb v neposredni ali posredni lasti Republike Slovenije, se izvede skupen postopek prodaje z namenom doseganja boljših rezultatov prodaje. Metode in postopki prodaje kapitalskih naložb države morajo biti določeni tako, da omogočajo hkratno doseganje ključnih ciljev prodaje državnih naložb, in sicer:

- doseganje čim višje kupnine in s tem proračunskih prihodkov,
- doseganje makroekonomskih ciljev, predvsem doseganje trajne in stabilne rasti gospodarstva, izboljšanje kakovosti in kapacitete javnih storitev ter zagotovitev uspešnejšega in konkurenčnejšega gospodarskega sistema,
- nadaljnji obstoj in razvoj družbe, nove investicije, odpiranje novih trgov in ohranitev ali povečanje delovnih mest v domačem gospodarstvu.

(11) V postopku prodaje kapitalskih naložb države mora SDH izbrati takšne metode, ki zagotavljajo optimalno doseganje ciljev prodaje. Prodaja mora biti izvedena skladno z veljavno zakonodajo.

4.4. NALOŽBE PREDVIDENE ZA PRODAJO

Državni zbor Republike Slovenije je na svoji 39. izredni seji dne 21. 6. 2013 sprejel sklep o soglasju k odtujitvi sledečih 15 naložb:

Tabela 39: Naložbe iz Sklepa Državnega zbora Republike Slovenije o soglasju k odtujitvi naložb Republike Slovenije, Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovana d.d., Slovenske odškodninske družbe d.d., Modre zavarovalnice d.d., D.S.U., družbe za svetovanje in upravljanje, d.o.o. in Posebne družbe za podjetniško svetovanje d.d.:

Socialni sporazum 2015/2016 v poglavju II. CILJI IN UKREPI PO PODROČJIH

1. FINANCE

1. 1. Cilji

3. Odstavek, str. 3:

učinkovito upravljanje podjetij v državni lasti in preudarna privatizacija;
in

2. Ukrepi

3. odstavek str. 4:

Nadzorovana in strateško preišljena privatizacija podjetij bo na podlagi sprejete Strategije upravljanja kapitalskih naložb države potekala s ciljem, ki ga bo določila strategija upravljanja kapitalskih naložb, transparentnosti in odgovornosti. Vlada se bo o predlogu strategije upravljanja kapitalskih naložb predhodno posvetovala s socialnimi partnerji (podpisniki sporazuma). Pri izvedbi privatizacije bodo ob upoštevanju zavezujočih direktiv in pravil o dodeljevanju državnih pomoči, vključeni pogoji za umik države iz lastništva, tako da se zagotovi razvoj podjetja, ohranitev delovnih mest, sedež podjetja v Sloveniji, spoštovanje kolektivnih pogodb in standarda zaposlenih, spoštovanje slovenskega jezika in s pravočasnim vključevanjem predstavnikov zaposlenih v te postopke,

so v nasprotju:

s 3. členom, s 14. členom, s 33. členom in z 69. členom Ustave RS s Splošno deklaracijo človekovih pravic, OZN 1948

in

s Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Rim 1950 z Dodatnim protokolom, Pariz 1952, ki govori:

Ustavo RS je sprejel DZ RS na predlog Vlade RS in se je kot vsi ostali morata držati in ne delovati mimo Ustave RS in veljavnih mednarodnih pogodb. Nobeno določilo jima ne dovoljuje sodelovati pri prekupčevanju lastnine ali je to državna - družbena zasebna lastnina ali osebna zasebna na način sprejemanja predpisov ali potrjevanja drugih listin razen v skladu s 33. in 69. Ustave RS.

S tem ko vlada DZ RS ni javno povedala kdo, komu, kdaj in kaj je proti ustavno in tajno obljubil v našem imenu iz in od našega premoženja, je kršila na 39. člen ustave RS, ki v drugem odstavku govori:

Vsakdo ima pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, razen v primerih, ki jih določa zakon.

V tem primeru bi morala Vlada RS sama podati to informacijo, ki je javnega značaja ne, da to pisno zahtevamo državljani in izkazujemo svoj pravni interes, saj ne gre za državno tajno temveč javni interes, ki bi ga morala Vlada RS spoštovati.

Na osnovi javno objavljenih dejstev, da je nekdo kot "Vlada RS" protiustavno nekemu nekaj obljubil v zvezi s privatizacijo našega državnega premoženja in, da je to DZ RS tudi odobril je javnost bila obveščena iz prispevkov:

MLADINA 2. 1. 2015, Javna tribuna: »Zahtevamo bolj razumno upravljanje, nočemo razprodaje«... Peticijo proti razprodaji državnega premoženja je podpisalo že več kot 9000 ljudi, med njimi mnogi ugledni akademiki. Nezadovoljstvo nad odločitvijo vlade Mira Cerarja, da bo nadaljevala prodajo državnih podjetij, katerih privatizacijo je obljubila vlada Alenke Bratušek, čeprav nekatera dojema kot strateško državno lastnino, se še povečuje in širi ... (članek priložen),

Delo, pet, 12.09.2014, Portret tedna: Alenka Bratušek, ... Reformni načrt slovenske vlade je v marsičem nastajal nekje med Brusljem, Frankfurtom in Washingtonom. Ter Berlinom. Julija 2013 je Alenka Bratušek obiskala prav Berlin, kolegico Angelo Merkel. V zameno za podporo reformnemu programu - karkoli naj bi to pomenilo - je Alenka Bratušek nemški sogovornici obljubila pospešeno privatizacijo. A oznako »privatizacija« velja jemati z rezervo. Nemčija je namreč izrazila interes za investicije v tiste kose slovenske ekonomije, ki so v delni ali popolni državni lasti, ob tem pa ni rečeno, da so nemške korporacije, ki bi investirale v Slovenijo, v popolni zasebni lasti. Družba Fraport, denimo, ki je že kupila Aerodrom Ljubljana, je v večinski javni lasti. Nemški Telekom, ki trka na vrata slovenskega Telekoma, je v tretjinski državni lasti. In ko bodo pod zastavo nujne privatizacije slovenske ekonomije na vrata potrkali nemški železničarji, je treba vedeti, da je družba Deutsche Bahn AG v stoddostni lasti zvezne nemške države ... (članek priložen),

Mladina, 5.12.2014 Privatizacija za telebane, ... Pri privatizaciji britanske pošte so največ zaslužili prav finančni spekulanti, se pravi tisti, pred katerimi naj bi vlada zaščitila davkoplačevalce ... (članek priložen).

Hkrati se postavlja vprašanje ali je mogoče, da nekdo izsiljuje slovensko politiko in Vlado RS, da deluje v nasprotju s svojo ustavo in v interesu nekoga tretjega na način, da krši:

Ustavo RS v 113. členu (prisega vlade) in 104. členu (prisega predsednika republike), ki se glasi:

Prisegam, da bom spoštoval(a) ustavni red, da bom ravnal(a) po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi deloval(a) za blaginjo Slovenije.

Pod tako imenovano privatizacijo je in še poteka odprodaja državnih naložb, ki jih kupujejo tudi podjetja v lasti drugih držav, kot je na primer podjetje Telekom kupovalo podjetje Deutche Telekom v lasti države Zvezne Republike Nemčije in kot je od države Republike Slovenije podjetje Žito d.o.o. kupil pokojninski sklad iz Republike Hrvaške in Republika Hrvaška, kot so lastnik Podravke (Novice Društva MDS, 16. 09. 2015, Žito oktobra že v rokah hrvaške Podravke in Preprečite razprodajo!, članka priložena).

Dejstvo da so na svetovnem vrhu dobičkonosnosti ravno državna podjetja potrjuje raziskovalni članek: ...”Državna podjetja nadzorujejo dobre tri četrtine svetovnih zalog nafte in zemeljskega plina. Uspešna državna podjetja najdemo v skoraj vseh panogah, od kemične industrije, telekomunikacij, ladjedelništva do bančništva. Največja Ruska banka Sberbank je v lasti države. Največji kitajski državni operater mobilne telefonije ustvari več letnega prihodka kot nemški konglomerat Siemens” (Mladina: 23. 11. 2012, Vrnitev države, članek priložen).

Vlada RS in DZ RS sta delovala v nasprotju s 63. členom (prepoved spodbujanja k neenakosti in nestrpnosti ter prepovedi spodbujanja k nasilju in vojni) ustave RS, ki govori: Protiustavno je vsakršno spodbujanje k narodni, rasni, verski ali drugi neenakopravnosti ter razpihovanje narodnega, rasnega, verskega ali drugega sovraštva in nestrpnosti. Protiustavno je vsakršno spodbujanje k nasilju in vojni.

Enostranska razlastitev družbene lastnine, njeno podržavljenje in njena odprodaja, oziroma odtujitev ni samo spodbujanje k nasilju temveč je izvajanje nasilja s strani Vlade RS in DZ RS nad državljanji v smislu enostranske razlastitve na osnovi sprejetih predpisov s strani DZ RS na predlog vlade RS in je prepovedano po Ustavi RS in navedenih mednarodnih predpisih.

Državljanji, ki ne bi teh neustavnih predpisov upoštevali so lahko podvrženi kazenskemu pregonu ali pa so ob premoženje v delu družbene lastnine, ki je odtujena in podržavljena ali preprodana. Tako je enostranska in nasilna razlastitev povzročila, da so določeni državljanji in tujci zaradi političnih zvez ali drugih prikritih načinov lahko prišli prednostno do lastnine iz naslova družbene lastnine, ostali državljanji pa ne in se je v državi oblikovala dvo razredna družba, ki je Ustava RS ne pozna in ne dovoljuje razreda lastnikov in privilegirancev ter razred brez lastnine in privilegijev. Tako se vzpostavlja med samimi državljanji in tujci lastniško in ekonomsko medsebojno sovraštvo iz razloga, ko imajo eni vse, drugi malo ali nič. Tako to neustavno stanje ustvarja pogoje za med razredne konflikte.

Določeni državljanji so tako lahko pridobivali kredite državnih bank, drugi ne, določenim državljanom so se krediti odpisovali, drugim ne, kot je razvidno iz zapisnika 28. redne seje Nadzornega sveta Nove KBM z dne 23. december 2010 (priložen zapisnik). Vlada RS in DZ RS osebno zasebno lastninov vključujoč propadle podeljene ter ne odplačane in odpisane kredite posameznikov in njihove osebne zasebne lastnine rešujeta preko Zakona o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank, Ur. l. RS, št. 105/2012 ali drugače, kot so npr. Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju, Ur. l. RS, št. 126/07 z dne 31. 12. 2007 in drugi premnogi podobni zakoni katerih prikriti namen je možnost osebnega okoriščenja posameznikov iz naslova skupnega premoženja - lastnine in z denarjem vseh nas davko plačevalcev po reku “Vse to bo narod pozlatil”.

Posledično se zaradi samovoljne in neustrezne gospodarsko lastninske odločitve Vlade RS in DZ RS izkazuje stanje v stalni veliki brezposelnosti, ki zanaša 13.1% ali 120.000 oseb leta 2014 (oktober 2015, 11,7%), stopnji tveganja revščine 14,5 % ali 290.000 oseb, v stopnji tveganja socialne izključenosti 20,4 % ali 410.000 oseb v letu 2014 po podatkih Statističnega urada RS 2015 (priloga).

Povprečna mesečna neto plača znašala 1.005,64 EUR za leto 2014 in povprečna pokojnina po podatkih ZPIZ za leto 2013 znaša nekaj več kot 560 evrov (gradivo priloženo) in izkazuje preizek standard večine zaposlenih in upokojencev, saj znaša mesečni prag tveganja revščine za eno člansko gospodinjstvo ali mesečni neto dohodek 596 EUR, za dvočlansko gospodinjstvo brez otrok pa 893 EUR na mesec za leto 2014. Država da iz svojega proračuna največji izdatek za socialno zaščito v višini 18,0 % BDP po podatkih Statističnega urada RS 2015 (gradivo priloženo) in kljub temu obstajata socialna ogroženost in lačni otroci (Val 202, 01. 12. 2015 Revščina družin se pogloblja, O ISKRICI NEDELJSKEGA, članka priložena) kot se dogaja nenehno padanje ekonomsko delovnih pravic, pravic v zdravstvu, šolstvu in na socialnem področju državljanov na osnovi reform, ki se izvajajo zaradi ne odgovornosti Vlade RS in DZ RS, ne pa zaradi ne odgovornosti državljanov.

Bruto zunanji dolg je od leta 1995 s 3.737 milijard € do konca leta 2015 narastel na 44.818 milijard €, od tega obveznost države z 0,471 milijarde € na 23,044 milijard €.

Dolg državnega proračuna znaša 25, 633 milijard €, od tega 15, 606 milijard € doma in 10, 027 milijard € v tujini, neto zunanji dolg je: 11,256 milijarde € javni in javno garantirani dolg: 29,094 milijarde € in predstavlja 80,8 % BDP, ki znaša 37,303 milijard €, po podatkih Statističnega urada RS 2015 in Banke Slovenije, bilten, December 2015, Leto 24, štev.: 12 (priloženo).

Po uradnih podatkih Policije je v porastu kriminal, ki je posledica gospodarske krize, nizkega standarda in brezposelnosti; Nasilni kriminal v zadnjem desetletju, 28.9.2014 (članek priložen). Če k temu kriminalu izpostavimo tako imenovane milijardne tajkunske zgodbe in dodamo odliv kapitala v tujino in tako imenovane davčne oaze postane slika stanja dogajanja jasnejša in razumljivejša (magnetogram posveta »KAKO VRNITI DENAR, KI JE BIL IZ SLOVENIJE ODNESEN V TUJINO«, ki je potekal 14. marca 2014 v Državnem svetu priložen in Politikis Uredništvo 14. 03. 2014, Študija Sag Harbor Group: Iz Slovenije v davčne oaze odteklo prek 52 milijard dolarjev!, RTVSLO/MMC, 14. marec 2014, "Ameriški ekonomist: Slovenci ste v davčne oaze prenesli 75 milijard. Viceguverner: Pretirano." in 12.10.2006 Finance 198/2006, Železnikova omara s pozabljenimi spisi na sodišču (gradivo in članki priloženi).

Številni medijski prispevki prikazujejo materialno, fizično in duhovno trpljenje ljudi, ki so se znašli zaradi navedenih dejstev na dnu družbene lestvice in ne vedo kako preživeli. Nedeljski dnevnik, 06.01.2016, Iskrica ČE BI ISKALI SKUPNO ZNAČILNOST DRUŽINE MALE NIKITE, BI BILA TO LE BOLEZEN, KI JE ZAZNAMOVALA VSE TRI (članek priložen).

Zaradi katastrofalnega položaja državljanov še posebej mladih se je od leta 2008 do leta 2012 izselilo skoraj 20.000 državljanov, "Delo, sob, 06.10.2012, Slovenci množično zapuščajo Slovenijo - Beg možganov: v štirih letih se je odselilo 20.298 državljanov, letos 7997." (članek priložen). Tako je do konca leta 2015 množično zapustilo državo še deset tisoče državljanov zaradi preživetja in bi bila dejanska brezposelnost za to številko večja in bi znašala vsaj 20%. Slednje pomeni, da Republika Slovenija ni sposobna dostojno in po sprejetih lastnih Predpisih

preživeti niti lastnega naroda. Če k temu dodamo še strahoviti padec rodnosti od leta 1985, ko je rodnost znašala 26.000 otrok letno in med leti 1991 in 2015 le še v povprečju 20.000 otrok letno (Statistični urad RS, Živorojeni otroci, Slovenija, 2010), pomeni to 5.000 otrok manj letno kot leta 1985 in v zadnjih 25 letih samostojnosti, skupaj približno 125.000 otrok manj, spoznamo dejansko stanje v državi.

Skrb za prihodnost glede privatizacije naložb RS v tem primeru podjetja Unior iz Zreč in Cinkarne iz Celja izrekata tudi Zreški občinski svet z dopisoma Vladi RS, Številka: 9000-0001/2013-14, Datum: 17.5.2013 in Mestna občina Celje z dopisom Celje, 5.3.2015, št. Zadeve: 020-29/2015 (dopisa priložena).

Iz navedenih in drugih podatkov lahko približno zaokrožimo stanje povprečnega državljana zadnjih 25 let in lahko razumemo nezadovoljstvo in posledične upore in zahteve državljanov, ki si sledijo eden za drugim.

Upori in nasprotovanje državljanov se izražajo preko različnih javnih manifestacijah in ene izmed jasno izraženih volj državljanov je Peticija Preprečite razprodajo!, ki jo je do januarja 2016 podpisalo 15.189 oseb, Ni. Č., Delo.si, STA tor, 14.05.2013, V DZ 5.000 podpisov pod peticijo za zakon o lustraciji in Zahteva za zakon o vrnitvi premoženja nezakonitega izvora, dopis predsedniku evropskega parlamenta g. Martinu Schulzu, št. peticije 2648/2013, datum: 19.3.2015, v protestih kmetov, Delo pon, 12.07.2010, Kmetje: Vlada naj ukrepa v prehranski verigi (članki in gradivo priloženo), saj je tako imenovana enostranska in nasilna razlastitev in ponovna privatizacija "nekdanje" družbene lastnine prinaša padec samo oskrbe nasploh, še posebej v prehrani iz leta 1985 ko je bila cca 80% danes le še cca 30% in zlom industrije končnih izdelkov, ko je bila Socialistična Republika Slovenija - SRS po razvitosti na 10. mestu v svetu.

Na volitve iz ne zadovoljstva hodi vse manj državljanov, saj jih prepoznava kot farso v kateri so sami večinoma izigrani. Iz volilne udeležbe na volitvah v DZ RS je preko primerjave od osamosvojitve do danes jasno razviden hiter trend upadanja: 1992 je bila volilna udeležba 85,60%, 1996 - 73,70%, 2000 - 70,14%, 2004 - 60,65%, 2008 - 63,10%, 2011- 65,60%, 2014: 51,73%, Forum za novo levico, objavljeno na 11 januar 2015, Volitve v Sloveniji – ocena stanja in predlogi za izboljšanje stanja (prispevek priložen).

Iz tega lahko zaključimo, da je namensko napačno izvajana tranzicija imela prikrite cilje destabilizacije in uničenje samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije v smislu gospodarske, politične in narodne samobitnosti zapisane v PREAMBULI Ustave Republike Slovenije in je tako izvajan lastninski postopek v celoti proti ustaven v samem duhu in načelu Ustave Republike Slovenije in njene osamosvojitve.

PREAMBULA se glasi:

Izhajajoč iz temeljen ustavne listine o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, ter temeljnih človekovih pravic in svoboščin, temeljne in trajne pravice slovenskega naroda do samoodločbe, in iz zgodovinskega dejstva, da smo Slovenci v večstoletnem boju za narodno osvoboditev izoblikovali svojo narodno samobitnost in uveljavili svojo državnost, sprejema Skupščina Republike Slovenije Ustavo Republike Slovenije (priložena).

Dvomi v samo prodajo državne lastnine so objavljenih tudi v javnih občilih, ki ugotavljajo, da ko lahko druga država in pokojninski skladi v imenu privatizacije kupujejo zase državno - družbeno premoženje sedaj državno premoženje Republike Slovenije, kako se to premoženje prodaja pod ceno že z vnaprejšnjimi tihimi dogovori in preko špekuliranja z njo ter kako druge države kot posredni in neposredni kupci ščitijo svojo lastnino, so izraženi pod naslovi (članki priloženi):

- Mladina, 9. 6. 2015, Tuja analiza: Telekom vreden do 2 milijardi evrov!
- Mladina, 11. 4. 2014, Kura, ki nese zlata jajca
- Tednik Demokracija, 04.08.2015, Kronologija privatizacije Telekoma Slovenije
- Novice Društva MDS, 16. 09. 2015, Žito oktobra že v rokah hrvaške Podravke

Predlagamo, da Ustavno sodišče RS ugotovi ne ustavno delovanje Vlade RS in DZ RS saj sta podržavila družbene lastnino ki je bila skupna zasebna oblika lastnike, jo odtujujeta kot svojo "osebno" državno lastnino v korist tretjega na osnovi enostransko in nasilno sprejetih navedenih Zakonov in drugih predpisov. Tako sta kršila 3. člen, 63. člen in 69. člen Ustave RS tako, da sta s svojim delovanjem povzročila posledično gospodarski zlom, nepotrebno zadolženost države ter ne enakopravno stanje in neupravičeno gmotno revščino in izseljevanje dobršnega dela državljanov RS, napram tistim, ki so si ustvarili gmotno stanje in lastništvo na račun družbene lastnine in države, saj sta si prilaščala oblast in pravice, ki jima po 3. členu ustave RS, ne pripadajo in kar pomeni, da noben pomembnejši lastninski zakon ali predpis ne bi smel veljati brez pisnega soglasja državljanov to je zakonodajnega referendumu po 90. členu Ustave RS.

V skladu s drugim odstavkom 155. člena Ustave RS (prepoved povratne veljave pravnih aktov), ki govori:

Samo zakon lahko določi, da imajo posamezne njegove določbe učinek nazaj, če to zahteva javna korist in če se s tem ne posega v pridobljene pravice.

Ustavnemu sodišču RS podajamo pobudo, da ob razveljavitvi navedenih zakonov oziroma drugih listin in dokumentov naloži tudi obvezo DZ RS, da sprejeme "Zakon o popravi krivic zaradi odvzema družbene lastnine", ki so nastale po sprejemu navedenih izpodbijanih predpisov ali njihovih posameznih delov in tako zavaruje zahtevo javne koristi.

Razlog utemeljujemo na dejstvu, da vlada RS in DZ RS nista uspela dokazati javne koristi in ustvariti obljubljeni blaginjo in napredka, sugerirana kot "Slovenija druga Švica" v vseh 25 letih samostojnosti in sta s kršitvijo Ustave RS 1991 in mednarodnih predpisov z enostranskim odvzemom družbene lastnine, njenim podržavljenjem, njenim odtujevanjem s preprodajo pod parolo "Umik države iz lastništva" in "Privatizacija te državne lastnine" v resnici prevzročila gospodarski zlom z vsemi zgoraj navedenimi posledicami in kar je v popolnem nasprotju od njiju danih obljub ter temu posledičnimi pričakovanji družbe.

Svoj ne posredni pravni interes izkazujemo kot lastniki, oziroma so lastniki nasilno in samovoljno odvzete družbene lastnine kot ukradenega blaga, ki temelji po Ustavi SRS 1974, Ustavi RS 1991, 33. člen in 69. člen, Splošni deklaraciji človekovih pravic, OZN, 1948, Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic, Rim 1950 z Dodatnim protokolom, Pariz, 1952, USTAVNEM ZAKONU ZA IZVEDBO TEMELJNE USTAVNE LISTINE O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE in Deklaraciji o spoštovanju temeljnih konvencij Sveta Evrope in kot državljanji po 3. členu Ustave Republike Slovenije, ki v drugem odstavku govori:

V Sloveniji ima oblast ljudstvo. Državljanke in državljani jo izvršujejo neposredno in z volitvami, po načelu delitve oblasti na zakonodajno, izvršno in sodno.

Ustavno sodišče RS prosimo, da POBUDO ZA ZAČETEK POSTOPKA ZA OCENO USTAVNOSTI OZIROMA ZAKONITOSTI obravnava prednostno v skladu s (4) odstavkom 46. člena (vrstni red) Poslovnika Ustavnega sodišča, Ur. l. RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11, ki govori:

O predlogu udeleženca v postopku za prednostno obravnavo odloči Ustavno sodišče, če tako predlaga sodnik poročevalec ali drug ustavni sodnik (priložen).

Prednostno obravnavo utemeljujemo zaradi kršitve človekovih pravic in temeljnih svoboščin po Ustavi Republike Slovenije 1991 in Splošni deklaraciji človekovih pravic, OZN 1948 in Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin 1950 z dodatnim Protokolom 1952 in Deklaraciji o spoštovanju temeljnih konvencij Sveta Evrope Ur. l. RS, št. 45/1990, saj je kršena temeljna človekova pravica do lastnine kjub sprejeti zavezi Vlade RS in DZ RS, da bosta spoštovala domače in mednarodne dogovore za katere sta se javno in uradno zavezala v našem imenu.

Ustavnemu sodišču RS podajamo pobudo po številnih letih od sprejemov navedenih Zakonov in predpisov, šele sedaj. Ves čas si nismo mogli zamišljati, niti predstavljati, da bomo tako grobo in neustavno prevarani v temeljni - lastniški pravici, v svoboščinah in posledično kakovosti bivanja s strani izvoljenih predstavnikov v najvišje organe državne oblasti Republike Slovenije.

Iz pobude je očitno, da se je proces razlastnjenja, ob hkratnem zmanjševanju temeljnih človekovih pravic in svoboščin, dogajal postopno in prikrito. Šele dejansko stanje, kot smo mu priča danes in poglobljena analiza vzrokov, ki je pripeljala do njega, omogočata ugotovitve zapisane v tej pobudi.

Prosimo vas, da v skladu s: človeško moralno, Ustavo RS 1991 in mednarodnimi dogovori odločite, da je bil postopek odvzema družbene lastnine, njeno podržavljenje, lastniško preoblikovanje ter nadaljnja preprodaja tretjemu neustavno dejanje in zato za nas državljane neveljavno.

Skupina državljanov:

Rastko Plohl,
Lovska ulica 31, Dravski Dvor,
2204 Miklavž na Dravskem polju

Seznam uporabljenih listin POBUDE ZA ZAČETEK POSTOPKA ZA OCENO USTAVNOSTI OZIROMA ZAKONITOSTI;

Osnovne listine:

1. ZAKON O LASTNINSKEM PREOBLIKOVANJU PODJETIJ, Ur. l. RS, št. 55/92, 7/93, 31/93, 32/94 in 1/96; [Vir](#)
2. UREDBA o pripravi programa preoblikovanja in o izvedbi posameznih načinov lastninskega preoblikovanja podjetij, Ur. l. RS, št. 13/1993; [Vir](#)
3. UREDBA o izdaji, razdelitvi in uporabi lastniških certifikatov, Ur. l. RS, št. 40/1993; [Vir](#)
4. ZAKON O ZAKLJUČKU LASTNINJENJA IN PRIVATIZACIJI PRAVNIH OSEB V LASTI SLOVENSKE RAZVOJNE DRUŽBE, Ur. l. RS, št. 30/1998; [Vir](#)
5. ZAKON O AGENCIJI REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PRESTRUKTURIRANJE IN PRIVATIZACIJO, Ur. l. RS št. 7/1993; [Vir](#)
6. ZAKON O SLOVENSKI RAZVOJNI DRUŽBI IN PROGRAMU PRESTRUKTURIRANJA PODJETIJ, Ur. l. RS, št. 39/1997 in 68/1997; [Vir](#)
7. ZAKON O PRENOSU POOBLASTIL, PRAVIC IN OBVEZNOSTI SLOVENSKE RAZVOJNE DRUŽBE IN O PRENEHANJU AGENCIJE REPUBLIKE SLOVENIJE ZA PRESTRUKTURIRANJE IN PRIVATIZACIJO, Ur. l. RS, št. 50/2004; [Vir](#)
8. Glasovanje Državnega zbora RS na 39. seji z dne 21.06.2013 o sprejetju Predloga sklepa o soglasju k odtujitvi naložb Republike Slovenije, Kapitalske družbe pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d. d., Slovenske odškodninske družbe, d. d., Modre zavarovalnice, d. d., DSU, družbe za svetovanje in upravljanje, d. o. o., in Posebne družbe za podjetniško svetovanje, d. d.; [Vir](#)
9. Socialni sporazum 2015/2016 poglavje II. CILJI IN UKREPI PO PODROČJIH; 3. odstavek, str. 3 in 3. odstavek str. 4.; [Vir](#)
10. Predlog sklepa z 9. seje Vlade RS, odposlanega predsedniku DZ RS z dne 16.5.2013, št. 47600-5/2013/13, ki govori podanem o soglasju k odtujitvi naložb Republike Slovenije, potrjen v DZ Republike Slovenije dne 21.06.2013; [Vir](#)
11. O D L O K o strategiji upravljanja kapitalskih naložb države, Ur. l. RS, št. 53/2015, poglavje 3.3: Povečanje učinkovitosti razpolaganja z naložbami s točkami; [Vir](#)
12. Splošna deklaracija človekovih pravic, generalna skupščina OZN, 10. decembra 1948; [Vir](#)
13. Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in Dodatni protokol h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Pariz, 20.III.1952; [Vir](#)
14. USTAVNI ZAKON ZA IZVEDBO TEMELJNE USTAVNE LISTINE O SAMOSTOJNOSTI IN NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE, 3. in 4. člen, Ur. l. RS, št. 1/1991; [Vir](#)
15. Deklaracija o spoštovanju temeljnih konvencij Sveta Evrope, Ur. l. RS, št. 45/1990; [Vir](#)
16. Ustava Republike Slovenije Ur. l. RS, št.33/1991; PREAMBULA, 3., 8., 14., 33., 39., 63., 69., 90., 104., 113., 153. in 155. člen; [Vir](#)
17. Poslovnik Ustavnega sodišča, 46. člen (vrstni red), Ur. l. RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11; [Vir](#)
18. Ustava Socialistične Republike Slovenije, Ur.l. SRS, št. 6/1974; [Vir](#)
 - členi št. 12., 14.,15.,16., 18., 19., 20., 29. in 30, skupaj od 12. do 52. člena
 - TEMELJNA NAČELA II str. 12 drugi pododstavek
 - TEMELJNA NAČELA III
19. USTAVNI AMANDMAJI K USTAVI SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE – UA, SRS, Ur. l. SRS št. 32/1989; AMANDMAJI XIV, XXII, XXVII in XXXIV; [Vir](#)

20. SKLEP o vplačilu dela sredstev solidarnosti na račun sredstev solidarnosti Republike Slovenije, Ur. l. RS, št. 10/1991; [Vir](#)
21. SKLEP o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka na območju Krajevne skupnosti Železne dveri, Ur. l. RS, št. 7/1993; [Vir](#)
22. U-I 133/93, Odločba o razveljavitvi tretjega odstavka 51. člena in o ugotovitvi, da določbe 48. a, 48. b in 48. c člena zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij niso v neskladju z ustavo, Ur. l. RS, št. 32/1994; [Vir](#)

Druge listine:

23. MLADINA 2. 1. 2015, Javna tribuna: »Zahtevamo bolj razumno upravljanje, nočemo razprodaje«; [Vir](#)
24. Delo, pet, 12.09.2014, Portret tedna: Alenka Bratušek; [Vir](#)
25. Mladina, 5.12.2014, Privatizacija za telebane; [Vir](#)
26. Zapisnika 28. redne seje Nadzornega sveta Nove KBM z dne 23. december 2010; [Vir](#)
27. Mladina: 23. 11. 2012, Vrnitev države; [Vir](#)
28. Statistični urad RS in ZPIZ, Dolg države, stopnja brezposelnosti, stopnja tveganja reščine, stopnja tveganosti socilane izključenosti, povprečna mesečna neto plača, prag tveganja revščine za enočlansko gospodinjstvo in izdatek za socialno zaščito; [Vir](#)
29. Banka Slovenija, bilten, December 2015, Leto 24, šte.: 12, str. od 86 do 113; [Vir](#)
30. Bruto zunanji dolg, Banka Slovenija; [Vir](#)
31. Val 202, 01. 12. 2015 Revščina družin se pogloblja in O ISKRICI NEDELJSKEGA; [Vir](#)
32. Nasilni kriminal v zadnjem desetletju, 28.9.2014; [Vir](#)
33. magnetogram posveta »KAKO VRNITI DENAR, KI JE BIL IZ SLOVENIJE ODNESEN V TUJINO«, ki je potekal 14. marca 2014 v Državnem svetu RS; [Vir](#)
34. Politikis Uredništvo 14. 03. 2014, Študija Sag Harbor Group: Iz Slovenije v davčne oaze odteklo prek 52 milijard dolarjev! ; [Vir](#)
35. RTVSLO/MMC, 14. marec 2014, "Ameriški ekonomist: Slovenci ste v davčne oaze prenesli 75 milijard. Viceguverner: Pretirano."; [Vir](#)
36. 12.10.2006 Finance 198 /2006 Železnikova omara s pozabljenimi spisi na sodišču; [Vir](#)
37. Nedeljski dnevnik, 06.01.2016, Iskrica ČE BI ISKALI SKUPNO ZNAČILNOST DRUŽINE MALE NIKITE, BI BILA TO LE BOLEZEN...; [Vir](#)
38. Delo, sob, 06.10.2012, Slovenci množično zapuščajo Slovenijo - Beg možganov; [Vir](#)
39. Statistični urad RS, Živorojeni otroci, Slovenija, 2010; [Vir](#)
40. Zreški občinski svet: Dopis Vladi RS, Številka: 9000-0001/2013-14, Datum: 17.5.2013; [Vir](#)
41. Mestna občina Celje: Dopis Vladi RS, Celje, 5.3.2015, št. Zadeve: 020-29/2015; [Vir](#)
42. Peticija Preprečite razprodajo!: do januarja 2016 podpisalo 15.189 oseb; [Vir](#)
43. Ni. Č., Delo.si, STA tor, 14.05.2013, V DZ 5.000 podpisov pod peticijo za zakon o lustraciji; [Vir](#)
44. Dopis predsedniku evropskega parlamenta g. Martinu Schulzu, št. peticije 2648/2013, datum: 19.3.2015; [Vir](#)
45. Delo pon, 12.07.2010, Kmetje: Vlada naj ukrepa v prehrabeni verigi; [Vir](#)
46. Forum za novo levico, 11. januar 2015, Volitve v Sloveniji – ocena stanja in predlogi za izboljšanje stanja; [Vir](#)
47. Mladina, 9. 6. 2015, Tuja analiza: Telekom vreden do 2 milijardi evrov!; [Vir](#)
48. Mladina, 11. 4. 2014, Kura, ki nese zlata jajca; [Vir](#)
49. Tednik Demokracija, 04.08.2015, Kronologija privatizacije Telekoma Slovenije; [Vir](#)
50. Novice Društva MDS, 16. 09. 2015, Žito oktobra že v rokah hrvaške Podravke; [Vir](#)